

DZIĘKCZYNIENIE ZA BEATYFIKACJĘ JANA PAWŁA II

Przygotowania do beatyfikacji Jana Pawła II były długie i intensywne. Podobny charakter będą miały modlitwy dziękczynne. Nie będzie to tylko jakiś jeden dzień dziękczynienia czy jedno nabożeństwo dziękczynne. Raczej będzie to pieśń dziękczynienia i uwielbienia, mająca "wiele zwrotek" o różnym charakterze, śpiewana przy różnych okazjach.

Szczególnie intensywne modlitwy i śpiewy wdzięczności będziemy przeżywać w pierwszych dniach, tygodniach i miesiącach po beatyfikacji. Wtedy też składać będziemy Bogu dary dziękczynienia. Słuszne jest w tej sytuacji pytanie: Jak przeżyć czas dziękczynienia za tak wielki dar, jakim jest dla nas beatyfikacja Jana Pawła II? Poddajemy pod refleksję duszpasterzom i wiernym świeckim poniższe sugestie.

WSKAZANIA KONGREGACJI

Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ogłosiła teksty liturgiczne na wspomnienie bł. Jana Pawła II, oraz dekret o kulcie liturgicznym sprawowanym ku czci błogosławionego Jana Pawła II, papieża. Jest on zamieszczony na [stronie watykańskiej](#) w języku angielskim, włoskim, hiszpańskim, łacińskim i portugalskim. Oto jego treść w języku polskim.

Dekret o kulcie liturgicznym sprawowanym ku czci błogosławionego Jana Pawła II, papieża

Beatyfikacja Czcigodnego Sługi Bożego, świętej pamięci Jana Pawła II, która odbędzie się w dniu 1 maja 2011 r. przy Bazylice św. Piotra w Rzymie, pod przewodnictwem Ojca Świętego Benedykta XVI będzie miała wyjątkowy charakter. Uznaje to cały Kościół katolicki rozproszony po całej ziemi. Biorąc pod uwagę tę niezwykłą sytuację oraz na skutek licznych pytań dotyczących kultu liturgicznego ku czci nowego błogosławionego, w zależności od miejsca i sposobu przewidzianego przez prawo, Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów postanawia poinformować, co w tym względzie zdecydowano.

Msza św. dziękczynna

Postanawia się, że w ciągu roku po beatyfikacji Jana Pawła II, czyli do 1 maja 2012, możliwe jest sprawowanie Mszy św. dziękczynnej w znaczących miejscach i dniach. Ustanowienie dnia lub dni oraz miejsca lub miejsc zgromadzenia Ludu Bożego należy na terenie danej diecezji od kompetencji jej biskupa diecezjalnego. Biorąc pod uwagę potrzeby lokalne i względy duszpasterskie zezwala się na sprawowanie Mszy św. ku czci nowego błogosławionego w niedzielę w ciągu roku, jak również w ciągu dnia przypadającego w okresach o których mowa w nn. 10-13 Tabeli pierwszeństwa dni liturgicznych. Analogicznie jeśli idzie o rodziny zakonne, do kompetencji przełożonego generalnego należy wydanie wskazań o znaczących dniach i miejscach dla całej rodziny zakonnej.

Jeśli chodzi o Mszę św. można podczas niej śpiewać „Gloria”, stosuje się kolektę własną ku czci błogosławionego (patrz załącznik): inne modlitwy, prefacja, antyfony i czytania biblijne należy czerpać z tekstów o pasterzach: o papieżu. Jeśli przypada niedziela w ciągu roku

w czytaniach biblijnych pierwsze można wybrać z odpowiednich tekstów wspólnych o pasterzach, z odpowiednim psalmem i Ewangelią.

Wpisanie nowego błogosławionego do kalendarzy liturgicznych

Postanawia się, że w kalendarzu własnym diecezji rzymskiej oraz diecezji polskich celebracja bł. Jana Pawła II zostanie wpisana pod datą 22 października i obchodzona będzie co roku jako wspomnienie. Jeśli chodzi o teksty liturgiczne zezwala się na stosowanie jako własnych kolekty oraz drugiego czytania brewiarzowej Godziny Czytań, z odpowiednim responsorium (patrz załącznik). Inne teksty pochodzą z tekstów wspólnych o pasterzach, o Papieżu. Co do innych kalendarzy własnych, prośbę o włączenie wspomnienia dodatkowego błogosławionego Jana Pawła II należy przedstawić tej Kongregacji. Czyni to Konferencja Episkopatu dla swego terytorium, biskup diecezjalny dla swojej diecezji, oraz przełożony generalny dla swej rodziny zakonnej.

Poświęcenie kościoła Bogu ku czci nowego błogosławionego

Wybór Jana Pawła II jako patrona jakiegoś kościoła wymaga indultu Stolicy Apostolskiej (por. Ordo dedicationis ecclesiae, Praenotanda n. 4), za wyjątkiem tych sytuacji, kiedy jego celebracja jest już wpisana do kalendarza własnego: w tym przypadku nie jest wymagany indult, a błogosławionemu, któremu poświęcony jest dany kościół przysługuje święto liturgiczne (por. Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, Notificatio de cultu Beatorum, 21 maggio 1999, n. 9). Niezależnie od innych przeciwwskazań.

Dane w Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, 2 kwietnia 2011 r.
Antonius Card. CAÑIZARES LLOVERA Praefectus
Iosephus Augustinus DI NOIA, OP Archiepiscopus a Secretis

We Mszy św. ku czci przyszłego błogosławionego używać się będzie opublikowanej poniżej kolekty własnej. Inne modlitwy, prefacja, antyfony i czytania biblijne czerpie się z tekstów wspólnych o pasterzach, o papieżu. Pierwsze czytanie zaczerpnięte jest z Iz 52,7-10; psalm responsoryjny 96/95, 1-2a. 2b-3. 7-8a. 10); werset Alleluja z J 10,14; a Ewangelia J 21,15-17).

MODLITWA DZIĘKCZYNNA W RODZINIE

Wiele jest modlitw błagalnych w intencji rodziny. Są one potrzebne w każdym czasie. Wraz z nimi powinna się wznosić do nieba również modlitwa dziękczynna, nie tylko za dar życia rodzinnego, lecz także za tych, którzy dla rodziny uczyli bardzo wiele. Wśród nich wyróżnia się Jan Paweł II. Czyż nie jest więc słuszne, aby również rodziny zgromadziły się w swoim domowym sanktuarium na modlitwę dziękczynną za dar Jana Pawła II, za jego beatyfikację i wszystko, co przez jego posługę rodziny otrzymały. Dziękczynienie w naturalny sposób przechodzi również w modlitwę błagalną. Żadnej rodzinie nie brak intencji, które powinna przedstawić Bogu przez wstawiennictwo nowego błogosławionego.

Rodzinne dziękczynienie ma szczególny urok i jest otwarte na twórczość rodziców i dzieci. Również w tym gronie modlitwa dziękczynna nie powinna być tylko jednorazowym aktem. Modlitewne spotkanie w rodzinie, związane z przeżyciem beatyfikacji Jana Pawła II, może być ożywieniem wspólnej rodzinnej modlitwy i rodzinnych rozmów na tematy religijne.

Dziękczynienie mogą wyrazić osobno poszczególni członkowie rodziny, małżonkowie, dzieci, osoby starsze. Razem też mogą przygotować większe rodzinne dziękczynienie, w którym mogą uczcić obraz Jana Pawła II stawiając przed nim kwiaty, przeżywając wspólną modlitwę oraz podejmując rozmowę.

Na ten szczególny dzień można przygotować film o Janie Pawle II i wspólnie go obejrzeć lub krótki filmik na YouTube zawierający dziękczynienie za beatyfikację.

Propozycja spotkań rodzinnych

Oto kilka propozycji, które mogą stanowić inspirację dla rodziców i dzieci w przygotowaniu rodzinnej modlitwy dziękczynnej.

Propozycja I – Barka

Jest to propozycja dla rodzin z małymi dziećmi. Należy przygotować „łódź” i wiosła. „Łodzią” może być wszystko, na czym można usiąść na środku pokoju, a „wiosłami” wszystko, czym można poruszać. Na przedzie domowej łodzi można umieścić herb Jana Pawła II lub jego zdjęcie albo inny znak, który o nim przypomina. Spotkanie ma kilka części.

Pierwsza część spotkania to rozmowa rodziców z dziećmi na temat Jana Pawła II i jego związków z łodzią, barką, okrętem, sternikiem, a także z powołaniem i podróżami apostołskimi. Wszystkie te tematy są obecne w Ewangelii, a przybliżył nam je Jan Paweł II. Trzeba również przypomnieć tekst i melodię piosenki „Barka” i nawiązać w rozmowie do poszczególnych zwrotek tej piosenki.

Ważnym tematem rozmowy jest ustalenie kierunku, w którym ma płynąć ta domowa łódź. Ten kierunek ma daleką perspektywę, ale po drodze łódź zatrzymuje się w różnych portach. Najbliższy z nich i pierwszy, w którym się zatrzymujemy to „modlitwa”. Przypominamy sobie, jak modlił się Jan Paweł II i co mówił na temat modlitwy.

Wszyscy wysiadają z łodzi i następuje rodzinna modlitwa, w której jest również dziękczynienie za Jana Pawła II i przeżyta beatyfikację. Modlitwa zawiera również prośbę o potrzebne łaski, a wśród nich o łaskę gorliwej modlitwy i adoracji Najświętszego Sakramentu. Jeśli rodzice i dzieci podjęły postanowienie systematycznego przychodzenia na adorację oraz formacji modlitewnej, proszą Boga za wstawiennictwem Jana Pawła II o wytrwanie na tej drodze.

Propozycja II – Dar beatyfikacji

Jest to propozycja dla rodzin, w których są osoby dorosłe pragnące za przyczyną Jana Pawła II odnowić i ubogacić swoją rodzinną modlitwę oraz nadać większą głębię religijnym tradycjom, pielęgnowanym w rodzinie.

Pierwsza część spotkania może mieć charakter przypomnienia postaci Jana Pawła II lub uroczystości, w której dokonana została jego beatyfikacja. Można odtworzyć fragment przemówienia lub obejrzeć na YouTube filmik na ten temat albo przeczytać wybrane teksty z prasy katolickiej (każdy członek rodziny może przeczytać inny tekst, przez siebie wybrany). Następnie członkowie rodziny rozmawiają na ten temat, dzieląc się swoimi przeżyciami, a także pragnieniami, które Bóg w ich sercu wzbudził.

Druga część spotkania to rodzinna modlitwa. Może to być różaniec lub koronka do Miłosierdzia Bożego albo litania do Jana Pawła II lub inna modlitwa wybrana przez członków rodziny. Wskazane jest, aby poszczególni członkowie rodziny mieli możliwość wypowiedzenia indywidualnych wezwań w różnych intencjach, a wśród nich także wezwań dziękczynnych.

Wskazane jest, aby w prowadzonej rozmowie, a także w przedstawianych Bogu intencjach modlitewnych, pojawił się również temat adoracji Najświętszego Sakramentu. Taka adoracja jest ważna dla życia religijnego poszczególnych osób, całej rodziny, a także świata.

Propozycja III – Zaproszenie

Serdecznie prosimy rodziny, które przeżyły w swoim gronie wspólne dziękczynienie za dar beatyfikacji, podzieliły się swoimi przeżyciami. Ważne są również te doświadczenia trudne, w których rozmowa na temat wiary nie bardzo wychodzi, a zaproszenie do wspólnej rodzinnej modlitwy nie budzi entuzjazmu u poszczególnych jej członków.

Prosimy pisać na adres: ruch@adoremus.pl

„Ciebie, Boga, wysławiamy”

śpiew i modlitwa dziękczynna

„Te, Deum, laudamus” to hymn, który Kościół śpiewa od VI wieku. Czyni to wtedy, gdy doświadcza szczególnych łask. Wszyscy wielbią Boga tym hymnem w dniu odpustu parafialnego i innych dniach łaski. Odmawiający liturgię godzin czynią to w każdą uroczystość i niedzielę (z wyjątkiem Wielkiego Postu). W tych dniach hymn jest śpiewany w czasie dziękczynnych celebracji za beatyfikację Jana Pawła II.

Ponieważ będzie on częściej na naszych ustach, warto zwrócić większą uwagę na jego treść, aby śpiew stawał się jeszcze bardziej modlitwą, a słowa wyływały się z serca przepelnionego wdzięcznością. Można więc w czasie homilii zwrócić uwagę na znaczenie poszczególnych części tego hymnu albo wprowadzić odpowiednie komentarze w czasie jego wykonywania. Oto dwie propozycje. Pierwsza ma charakter komentarza wprowadzającego do śpiewu „Ciebie, Boga, wysławiamy”, a druga jest propozycją przeplatania śpiewu komentarzem, wskazując przez to na trzy treściowo odmienne części tego hymnu.

Propozycja I - Wprowadzenie przed śpiewem hymnu

Kościół śpiewa uroczystą pieśń uwielbienia „Ciebie, Boga, wysławiamy” w szczególnych chwilach. Dziś motywem dziękczynienia jest beatyfikacja Jana Pawła II. Jest to wielki hymn, w którym łączymy się z mieszkańcami nieba i Kościołem pielgrzymującym na ziemi. Będziemy śpiewać: „Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie moce i niebiosy... Apostołów Tobie rzesza, chór proroków pełen chwały, Tobie hołdy nieść pospiesza męczenników orszak biały”. Tobie, miłosierny Boże, również nasza wspólnota, śpiewa hymn uwielbienia i dziękczynienia.

Propozycja II - Komentarz do kolejnych części hymnu

Komentarz

„Ciebie, Boga, wysławiamy”, to starożytny hymn uwielbienia, śpiewany w Kościele od VI wieku. Dziś jest on dla nas uroczystą pieśnią dziękczynną za beatyfikację Jana Pawła II. Hymn ma trzy części. Pierwsza ukazuje mieszkańców nieba, pielgrzymów ziemi, a także całe stworzenie uwielbiające wszechmocnego Boga, Stworzyciela i Ojca. Włączmy się z wiarą w chór Aniołów i Świętych, w śpiew członków Kościoła, zgromadzonych na modlitwie, w przedziwny hymn, jaki wznosi się ku niebu od wszystkich bytów widzialnych i niewidzialnych. Uwielbiamy Boga za Jego hojne dary, a dziś szczególnie za beatyfikację Jana Pawła II.

Ciebie, Boga, wysławiamy, - Tobie, Panu, wieczna chwała;
Ciebie, Ojca, niebios bramy, - Ciebie wielbi ziemia cała.

Tobie wszyscy Aniołowie, - Tobie moce i niebiosy;
Cheruby, Serafinowie - ślą wieczystej pieśni głosy.

Święty, Święty nad Świętymi, - Bóg zastępów, Król łaskawy.
Pełne niebo z kręgiem ziemi - Majestatu Twojej sławy.

Apostołów Tobie rzesza, - chór proroków pełen chwały;
Tobie hołdy nieść pospiesza - Męczenników orszak biały.

Ciebie, poprzez okrąg ziemi, - z głębi serca, ile zdoła;
Głosy ludu zgodzonymi - wielbi święta pieśń Kościoła.

Komentarz

W drugiej części hymnu nasze uwielbienie kierujemy ku Chrystusowi, Synowi Bożemu, za dzieło odkupienia, którego dokonał przez tajemnicę Wcielenia. On pośród nas zamieszkał, pokruszył śmierci wrota i otworzył nam bramy wieczności. Tego Chrystusa niestrudzenie ukazywał nam Jan Paweł II. Od początku pontyfikatu wzywał, byśmy otwarli dla Niego drzwi naszych serc i bramy naszych domów. Uwielbiamy Chrystusa, który w swoim słudze Janie Pawle II, objawił nam siebie.

Niezmierzonej Ojca chwały, - Syna, Słowo wiekuiste;
Z Duchem wszechświat wielbi cały: - Królem chwały Tyś, o Chryste.

Tyś Rodzica Syn z wiek wieka, - by świata zbawić swoim zgonem;
Przyoblókłszy się w człowieka, - nie wzgardziłeś Panny łonem.

Tyś pokruszył śmierci wrota, - starł jej oścień w męki dobie;
I rajskiego kraj żywota - otworzyłeś wiernym sobie.

Po prawicy siedzisz Boga, - w chwale Ojca, Syn jedyny;
Lecz gdy zagrzmi trąba sroga, - przyjdiesz sędzić ludzkie czyny.

Komentarz

Ostatnia część hymnu ma charakter błagalny. Prosimy w niej Boga o najważniejsze dary, o dopuszczenie grzechów, o umocnienie w dobrym, o obronę przed złem. Każda z tych łask jest nam udzielona w Duchu Świętym i tylko w Nim potrafimy ją przyjąć. Dlatego nasze wołanie, które zanosimy do Boga, dziś w sposób szczególnym przez wstawiennictwo bł. Jana Pawła II, jest również wołaniem o to, aby Duch Pański zstąpił na nas i odnowił oblicze ziemi, tej ziemi.

Prosim, służy łask niegodni, - wspomóż, obmyj grzech, co płami;
Gdyś odkupił nas od zbrodni - drogiej swojej Krwi strugami.

Ze świętymi w blaskach mocy, - wiecznej chwały zlej nam zdroje;
Zbaw, o Panie, lud sierocy, - błogosław dziedzictwo swoje.

Rządź je, broń po wszystkie lata, - prowadź w niebios błogie bramy;
My w dzień każdy, Władco świata, - Imię Twoje wysławiamy.

Po wiek wieków nie ustanie - pieśń, co sławi Twoje czyny.
O, w dniu onym racz nas, Panie, - od wszelakiej ustrzec winy!

Zjaw swą litość w życiu całym - tym, co żebrzą Twej opieki;
Tobie, Panie, zaufałem, - nie zawstydzę się na wieki.

DZIEKCZYNIENIE W CZASIE NABOŻEŃSTWA MAJOWEGO

Nabożeństwa majowe rozpoczynają się w wigilię dnia beatyfikacji. W tym roku ich przeżywanie będzie miało również dziękczynny charakter. Może to być odmówienie modlitwy dziękczynnej lub ukształtowanie całego nabożeństwa w duchu dziękczynienia. Oto kilka sugestii duszpasterskich na ten temat.

Modlitwa po wystawieniu Najświętszego Sakramentu

Po wystawieniu Najświętszego Sakramentu, zanim zacznie się śpiew Litanii loretańskiej, można odmówić jedną z poniższych modlitw.

Kłękamy przed Tobą, nasz Panie i Zbawicielu. Ty nam dałeś udział w swoim boskim życiu. Ty z wysokości krzyża dałeś nam Maryję za Matkę. Ty dajesz nam nieustannie prawdziwych świadków wiary. Ty dałeś nam błogosławionego Jana Pawła II, który uczył nas całkowitego oddania się Maryi, a wraz z Nią i przez Nią prowadził nas do Ciebie. Dziękujemy Ci za jego beatyfikację i prosimy, abyśmy postępowali w umiejętności modlitwy i coraz dojrzej powtarzali słowa "totus Tuus". Pozwól nam doświadczać jego obecności w naszym życiu. Pomóż nam wołać do Maryi tak, jak on to czynił. Naszą prośbę wyrazimy najpierw w cichej modlitwie, a potem włączymy się w śpiew litanii.

Chwila ciszy, a następnie śpiew Litanii loretańskiej.

albo po wystawieniu Najświętszego Sakramentu modlitwy odmawiają dzieci.

Dziecko 1: Panie Jezu! Wierzymy, że jesteś prawdziwie obecny w Najświętszym Sakramencie. Dziękujemy Ci za błogosławionego Jana Pawła II, który nas do Ciebie prowadził i uczył nas modlitwy. Dziękujemy Ci za to, że on w niebie modli się za nami i wyprasza nam potrzebne łaski.

Dziecko2: Prosimy Cię, najlepszy Jezu, o głęboką miłość do Matki Najświętszej. Ty nam Ją dałeś za Matkę, gdy wisiałeś na krzyżu. W czasie śpiewu litanii ku Jej czci powtarzamy wiele razy słowa: "Módl się za nami!". Mamy wiele prośb w naszych sercach. Chcemy Ci, Panie Jezu, opowiedzieć o nich w cichej modlitwie, a potem będziemy śpiewać Litanię do Twej Najświętszej Matki.

Chwila ciszy, a następnie śpiew Litanii loretańskiej.

Nabożeństwo majowe z dziękczynieniem - raz w tygodniu

Raz w tygodniu nabożeństwo majowe może mieć nieco inny przebieg. Włączamy w nie więcej modlitwy dziękczynnej za beatyfikację Jana Pawła II oraz modlitwy prośby, zanoszonej do Boga przez jego wstawiennictwo. Praktyka taka może być zaczątkiem stałego nabożeństwa, odprawianego w każdym tygodniu, do błogosławionego Jana Pawła II. Na początek, w maju i czerwcu, byłaby to krótka modlitwa, złączona z istniejącymi nabożeństwami parafialnymi, potem mogłoby się rozwijać bardziej samodzielne nabożeństwo. Odpowiednie propozycje będą podane później. Poniżej zamieszczone są sugestie na temat dziękczynnego nabożeństwa majowego, przeżywanego raz w tygodniu.

Wskazane jest, aby tym wybranym dniem był czwartek, choć nic nie stoi na przeszkodzie, aby to był inny dzień. Za czwartkiem przemawia w szczególny sposób fakt, że w każdy czwartek, bez wyjątku, Jan Paweł II przeżywał "godzinę świętą". W tym też kierunku mogą iść wysiłki duszpasterskie, aby w każdej parafii, w każdy czwartek, miało miejsce wystawienie Najświętszego Sakramentu przynajmniej przez godzinę. Dla Jana Pawła II "godzina święta" była modlitwą indywidualną, nie wspólnotową. Konieczne jest więc, aby ci, którzy pragną uczyć się modlitwy od Jana Pawła II, zadbali również o dłuższe chwile ciszy w czasie nabo-

żeństwa majowego i "godziny świętej". Wprowadźcie w większych zgromadzeniach konieczne są również wspólnej modlitwy i śpiewy, jednak nie w taki sposób, aby wykluczyć możliwość modlitwy w ciszy.

W tym kierunku idzie propozycja uczynienia nabożeństwa majowego raz w tygodniu jako nabożeństwa dziękczynnego za beatyfikację. Dziękczynienie wyrażałoby się nie tylko w słowach, lecz jeszcze bardziej w wysiłku uczenia się takiej modlitwy, jaką przeżywał Jan Paweł II. Oto bardziej szczegółowa propozycja (na kolejne czwartki będą podawane odpowiednie propozycje).

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Wprowadzenie: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, Zbawicielu świata, za Twoją obecność pośród nas w Najświętszym Sakramencie. Jesteś zawsze z nami. Nigdy nas nie opuszczasz. Stałe dajesz nam nowe znaki Twojego prowadzenia, wśród których szczególnym darem są święci. Oni uczą nas modlitwy i pracy, przeżywania zwycięstw i porażek. Dziś szczególnie dziękujemy Ci za Jana Pawła II. Chcemy powtarzać za nim słowa "totus Tuus", oddając się Maryi, a z Nią zbliżając się do Ciebie, o Panie.

On w każdy czwartek przeżywał godzinę świętą. Trwał w ciszy na adoracji. Przypominał nam znaczenie tej szczególnej modlitwy, jaką jest adoracja, a także tej szczególnej godziny, jaką jest czuwanie z Tobą w czwartkowy wieczór. Zanim rozpoczniemy śpiew litanii do Twej Najświętszej Matki, chcemy pozostać w dłuższej chwili ciszy. Skieruj ku Tobie nasze myśli i nasze serce. Tak wiele mamy powodów do dziękczynienia. Przyjmij, Jezu, nasze dziękczynienie. Tak wiele mamy potrzeb, które chcemy Ci przedstawić. Przyjmij, Jezu, nasze prośby.

Dłuższa modlitwa w ciszy.

Śpiew litanii.

Nie ma już czytanki majowej.

Błogosławieństwo.

PRZYGOTOWANIE DARU WSPÓLNOTY

Dla wielu osób czas przygotowania do beatyfikacji Jana Pawła II zaznaczył się również [przygotowaniem duchowego daru](#), który złożą (złożyli) Bogu w Niedzielę Miłosierdzia. Dar ten ma najczęściej postać postanowienia, dzięki któremu będą mogli bardziej systematycznie pracować nad sobą i wytrwale dążyć do świętości. Na stronie "adoremus" proponowaliśmy, aby tym duchowym darem, mającym wymierny charakter, była decyzja o przychodzeniu każdego tygodnia na adorację Najświętszego Sakramentu oraz zobowiązanie do gorliwej formacji modlitewnej.

Ten indywidualny wymiar daru nabrać bardziej wspólnotowego charakteru, jeśli parafia lub kościół rektoralny podejmie dodatkowe działania o podobnym charakterze.

Chodzi najpierw zaproponowanie wiernym świeckim spotkań formacyjnych, pogłębiających ich życie modlitwy, szczególnie adoracji. Spotkania mogą mieć postać miesięcznych konferencji lub krótkich cotygodniowych refleksji w każdy czwartek (co zostało zaproponowane przy okazji [nabożeństw majowych](#)).

Troską parafii powinno być również poszerzenie godzin adoracji Najświętszego Sakramentu. W wielu wspólnotach nie ma ani jednej godziny w miesiącu, w której wierni mogliby w ciszy modlić się przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Jest dokonywane wystawienie Najświętszego Sakramentu, to zawsze są również prowadzone wspólne modlitwy i śpiewy. Modlitwa w ciszy nie jest w tych parafiach brana pod uwagę, tymczasem odgrywa ona bardzo istotną rolę. W refleksji nad godzinami dokonywania wystawienia Najświętszego Sakramentu warto pomyśleć także o godzinach wieczornych, gdyż dla pracujących tylko te godziny są możliwe.

Duchowy dar, który parafia może przygotować na parafialny dzień dziękczynienia za beatyfikacji, może mieć charakter tego podwójnego działania. Będzie to dar formacji i dar adoracji.

WIECZÓR JANA PAWŁA II

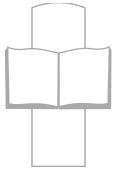
GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Legnica, 2.06.1997): „Trzeba "wielkiego czynu i wielkiego dzieła", aby współczesna kultura otworzyła się szeroko na świętość, pielęgnowała ludzką godność, uczyła obcowania z pięknem. Budujmy na Ewangelii, abyśmy, wraz z kolejnymi pokoleniami Polaków żyjącymi w wolnej i zasobnej Ojczyźnie, mogli wraz z Psalmistą dziękować: "Każdego dnia będę Ciebie [Panie] błogosławił i na wieki wysławiał Twe Imię. Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona. Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne czyny””.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: Gromadzimy się dziś, by dziękować Panu Bogu za dar beatyfikacji Ojca Świętego Jana Pawła II. To wieczór szczególnie, gdy nasze serca pragną wysławiać Pana w pieśniach pełnych Ducha. Pragniemy uwielbiać Pana Boga za wielkie dzieła, jakich dokonał w życiu i poprzez posługę Ojca Świętego, którego dziś z radością nazywamy: błogosławiony. Będziemy wychwalać Pana Boga wraz z nim, wspominając przedziwne drogi Opatrzności, która prowadziła go do świętości drogą posługi pasterskiej. Tak jak czynił to bł. Jan Paweł II, powierzajmy naszą modlitwę Matce Bożej.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *O Pani, ufność nasza, lub Wielbić Pana chcę, radosną śpiewać pieśń, lub chwałę Ciebie, Panie.*

Jan Paweł II - Nauczyciel prawdy

LEKTOR: Z księgi Apokalipsy św. Jana: „A oto w niebie stał tron i na tronie [ktoś] zasiadał. [...] A w środku tronu i dokoła tronu cztery Zwierzęta. [...] I spoczynku nie mają, mówiąc dniem i nocą: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg wszechmogący, Który był i Który jest, i Który przychodzi. [...] Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, odebrać chwałę i cześć, i moc [...]. Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo. [...] Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków! [...] Amen.” (por. Ap 4).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty już w 2005 roku dołączył do mieszkańców nieba, którzy śpiewają nową pieśń. Podczas ziemskiej pielgrzymki wychwalał Pana Boga swą modlitwą i pieśnią, pracą, i cierpieniem. Podczas podróży do Polski wielokrotnie intonował uroczyste *Te Deum*. Słuchając jego słów, wraz z nim wychwalajmy Pana Boga.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. na Wzgórzu Lecha (Gniezno, 3 czerwca 1979 – *nagranie*): „Ilekoć znajdujemy się tutaj, na tym miejscu, musimy widzieć na nowo otwarty wieczernik Zielonych Świąt. I musimy słyszeć mowę praojców, w której zaczęły być przepowiedane "wielkie dzieła Boże". Tutaj też Kościół w Polsce w roku 1966 rozpoczął swoje dziękczynne *Te Deum* na tysiąclecie chrztu, w którym miałem szczęście brać udział jako ówczesny metropolita krakowski. Pozwólcie, że dzisiaj - jako pierwszy z niezbadanych wyroków Bożej Opatrzności papież z rodu Polaków - wyśpiewam raz jeszcze z wami to milenijne *Te Deum*. Niezbadane i przedziwne są wyroki Boże, kreślą drogi prowadzące od Sylwestra II do Jana Pawła II na tym miejscu”.

WSZYSCY: *Godzien jesteś, lub Święty, święty, święty jest nasz Pan lub Wejźmy do Jego bram z dziękczynieniem.*

PROWADZĄCY: W 1999 roku na krakowskich błoniach odczytano słowa Ojca Świętego, który nie mógł ich sam wypowiedzieć z powodu choroby, ale które głosił całym sercem: "Ciebie, Boga, wysławiamy, Tobie, Panu, wieczna chwała. Ciebie, Ojca, niebios bramy, Ciebie wielbi ziemia cała". Jakże to wielki dar Opatrzności Bożej, że dziś razem z Kościołem, który jest w Krakowie, mogę włączyć się w ten hymn, jaki niebo i ziemia wznoszą od wieków na chwałę swego Stwórcy, Pana i Ojca! [...] Jak nie śpiewać uroczystego *Te Deum*, które dziś nabiera szczególnej treści - wyraża wdzięczność całych pokoleń zamieszkujących ziemię krakowską za wszystko to, co wspólnota wierzących wniosła w jej życie. Jak nie dziękować za ten powiew Chrystusowego Ducha, który z wieczernika rozniósł się po całej ziemi i dotarł nad brzegi Wisły, i nieustannie przemienia oblicze ziemi - tej krakowskiej ziemi! Ciebie, Boga, wysławiamy!”. Dziś wieczór pragniemy kontynuować te słowa: jak nie dziękować za to wszystko, co Ojciec Święty wniosł w dzieje krakowskiej i polskiej wspólnoty wierzących, jak nie dziękować za ten powiew Ducha, który nas ogarnął za sprawą świętego życia i chwalebnej śmierci błogosławionego Jana Pawła II!

WSZYSCY: śpiewają: *Wielbić Pana chcę*, lub *Uwielbiajcie Pana ludzkich serc bijące dzwony*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na błoniach (Kraków, 15 czerwca 1999): (cd.): „Chrystusowi oddajemy dziś chwałę. Jemu należy się nasza pieśń uwielbienia. [...] Kiedy słyszymy w dzisiejszej liturgii słowa: "Ja jestem dobrym pasterzem", odkrywamy niejako najistotniejszy motyw naszego dziękczynienia. [...] Jeżeli obejmujemy dziś myślą i sercem wszystkich, którzy jako pasterze urzeczywistniają w tym Kościele Królestwo Chrystusa, to w dziejowej perspektywie widzimy nie tylko kapłanów, ale również niezliczone rzesze ludzi świeckich. Stają przed naszymi oczyma władcy i mężowie stanu, którym przewodzą św. Jadwiga i św. Kazimierz, a z nimi prosta służąca - bł. Aniela Salawa i docent Politechniki - sługa Boży Jerzy Ciesielski, a także całe pokolenia rodziców i wychowawców, profesorów i studentów, lekarzy i pielęgniarek, kupców i urzędników, rzemieślników i rolników - ludzi różnych stanów i zawodów” [...] Wszyscy ci znani z imienia i bezimienni ludzie Kościoła swoim życiem, swoją świętością, zwyczajną pracą i cierpieniem nieśli tej ziemi świadectwo o tym, że Bóg "jest miłością", że tą miłością ogarnia każdego i prowadzi go po drogach tego świata do nowego życia”.

PROWADZĄCY: Chrystus – Dobry Pasterz jest najgłębszym motywem naszego dziękczynienia. Za Jego wzorem poszli ludzie święci, których życie Jan Paweł II znał, zgłębiał, naśladował; których świętość pragnął ogłaszać światu, radował się nią i umacniał. Dziś on dołączył do nich w niebie, a my dołączamy się do jego radości.

WSZYSCY śpiewają: *Radość tchnij w serce me* lub *Jak dobrze jest dziękować Ci*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na błoniach (Kraków, 15 czerwca 1999): (cd.): „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich - w Chrystusie". Dziś czuję się szczególnie wezwany do tego, aby podziękować tej tysiącletniej wspólnocie pasterzy Chrystusa, duchownych i świeckich, że dzięki świadectwu ich świętości, dzięki temu środowisku wiary, jakie przez dziesięć wieków tworzyli i tworzą w Krakowie, stało się możliwe, by u końca tego tysiąclecia, właśnie nad brzegami Wisły, u stóp wawelskiej katedry padło wezwanie zmartwychwstałego Chrystusa: Piotrze, "paś baranki moje!". I stało się możliwe, że słabość człowieka wsparła się na mocy odwiecznej wiary, nadziei i miłości tej ziemi, i dała odpowiedź: "W posłuszeństwie wiary wobec Chrystusa mojego Pana, zawierając Matce Chrystusa i Kościoła - świadom wielkich trudności - przyjmuję".

PROWADZĄCY: Ojczy Świąty, dziękujemy Ci za to słowo: „przyjmuję”. Twoje posłuszeństwo Chrystusowi wydało tak piękne owoce, Twoja ufność do Maryi nie była daremna. Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec, który napełnił Cię wszelkim błogosławieństwem.

WSZYSCY: *Śpiewają pieśń: O Panie, nasz Panie* lub *Pan wywyższony*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na Wzgórzu Lecha (Gniezno, 3 czerwca 1979 – nagranie): „Opatrzność Boża zrządziła, że w tych dniach po tym szlaku po raz pierwszy kroczyć będzie papież, biskup rzymski, następca świętego Piotra, pierwszego wśród tych, którzy wyruszyli z wieczernika Zielonych Świąt w Jerozolimie, śpiewając: "O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! Odziany we wspaniałość i majestat, światłem okryty jak płaszczem. Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko mądrze uczyniłeś: ziemia jest pełna Twych stworzeń. Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i odnawiasz oblicze ziemi". Tak będzie śpiewał wraz z wami, umiłowani rodacy, ten papież, krew z waszej krwi i kość z kości. I będzie razem z wami wołał: "O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki! Niech chwała Pańska trwa na wieki: niech Pan się raduje z dzieł swoich. Niech chwała Pańska trwa na wieki: niech miła Mu będzie pieśń nasza". Pójdziemy razem tą drogą naszych dziejów. Na Jasną Górę, w stronę Wawelu, w stronę świętego Stanisława. Pójdziemy ku przeszłości. Nie pójdziemy jednakże w przeszłość. Pójdziemy ku przyszłości! "Weźmijcie Ducha Świętego!" Amen”.

PROWADZĄCY: Jan Paweł II pragnie, byśmy pełni mocy Ducha Świętego szli ku przyszłości. Rozważając tajemnicę Zesłania Ducha Świętego dziękujemy za dar Jana Pawła II, a to dziękczynienie niech wyrażmy również radosnym śpiewem „Ciebie, Boga, wysławiamy”.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń: *Te Deum* lub *Magnificat*.

Jan Paweł II - Apostoł pojednania

PROWADZĄCY: W pierwszej części naszego dziękczynnego Wieczoru Ojciec Święty wezwał nas do tego, by skierować się ku przyszłości, mocą Ducha Świętego. Przypomnijmy jego modlitwę z Placu Zwycięstwa, gdy z taką mocą wzywał Ducha Świętego. Módlmy się wraz z nim. Niech każdy z nas osobiście usłyszy w sercu modlitwę bł. Jana Pawła II. Otwórzmy się na ten największy Dar, niosąc w przyszłość Jego pojednanie i pokój. Niech się odnowi oblicze ziemi!

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. na Placu Zwycięstwa (Warszawa, 2 czerwca 1979 – nagranie): „I wołam, ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja: Jan Paweł II papież, wołam z całej głębi

tego tysiąclecia, wołam w przeddzień święta Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi: Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi! Amen”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Bądź uwielbiony, Ojcze, który okazałeś swą dobroć i miłosierdzie w ojcowskiej posłudze bł. Jana Pawła II. Niech Duch Święty przeniknie swoją mocą wszystkich pasterzy Kościoła!
- Bądź uwielbiony, Synu Boży, który okazałeś potęgę swego chwalebnego krzyża w trudach i cierpieniach bł. Jana Pawła II. Niech Duch Święty wleje we wszystkich cierpiących moc współcierpienia z Chrystusem!
- Bądź uwielbiony, Duchu Święty, który okazałeś swą moc i piękno w słowach i czynach bł. Jana Pawła II. Niech ta sama moc i piękno objawi się we wszystkich ludziach i wspólnotach poświęconych Bogu!
- Bądź uwielbiony, Boże w Trójcy Świętej Jedyny, który okazałeś swą życiodajną miłość w serdecznej trosce Jana Pawła II o każde ludzkie życie i każdą ludzką rodzinę. Niech Duch Święty odnowi wzajemną miłość małżonków, rodziców i dzieci!

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Abba, Ojcze*.

PROWADZĄCY: Wszystkie nasze prośby i intencje ogarnijmy teraz sercem i powierzmy je Panu Bogu przez wstawiennictwo Ojca Świętego, modląc się słowami litanii:

Litania do bł. Jana Pawła II (pobrać z internetu, np. www.adoremus.pl)

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka* lub Pieśń o bł. Janie Pawle

II.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

BIAŁY TYDZIEŃ DZIECI PIERWSZOKOMUNIJNYCH

Ojciec Święty Benedykt XVI w adhortacji *Sanctamentum caritatis*, poświęconej Eucharystii, pisze: "Polecam, by w formacji katechetycznej dzieci, w szczególności w ramach przygotowania do pierwszej Komunii św., były one wprowadzane w znaczenie i piękno dotrzymywania towarzystwa Jezusowi i by było kultywowane ich zdumienie wobec Jego obecności w Eucharystii".

Pierwsza Komunia Święta to szczególny czas budzenia tego zdumienia i umocniania wiary dzieci w obecność Jezusa pod osłoną chleba. Wiara ta wyraża się nie tylko przez udział w Eucharystii i przyjmowanie Komunii Świętej, lecz także przez adorację. Prowadzenie dzieci na adoracji, uczenie ich przebywania przed Najświętszym Sakramentem, na osobistej rozmowie z Jezusem, należy do całościowej formacji chrześcijańskiej dzieci.

Zaleca się więc, aby w jednym z dni "Białego Tygodnia", wyróżnić w sposób szczególny modlitwę dzieci pierwszokomunijnych oraz ich rodziców. Tu jest dobre miejsce na wyrażenie wdzięczności za dar pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej, a także na skierowanie do Jezusa prośby o łaskę modlitwy: "Panie, naucz nas modlić się". To uczenie modlitwy obejmuje również modlitwę w kościele przed i po celebracji liturgii. Jeśli dzieci uczestniczą w nabożeństwie majowym, modlitwa dziękczynna może stanowić część tego nabożeństwa. Jeśli dzieci w tym nabożeństwie nie uczestniczą, wskazane jest, aby raz w tygodniu dokonać po Mszy Świętej wystawienia Najświętszego Sakramentu i zaprosić dzieci oraz rodziców do krótkiej modlitwy wspólnej oraz indywidualnej. Oto propozycja:

Modlitwa rodziców i dzieci

Rodzic: Klękamy dziś przed Tobą, Panie Jezu, obecny w Najświętszym Sakramencie, wraz z naszymi dziećmi. To nasza wspólna modlitwa, przeżywana tu, w kościele. Pomaga nam ona modlić się wspólnie w domu, gdyż Ty jesteś z nami wszędzie. Dziękujemy Ci, Panie, za Twoją obecność.

Dziecko: Panie Jezu. Ty przyszedłeś do nas w Komunii Świętej. Mieszkasz w moim sercu, w sercu moich koleżanek i kolegów, w sercu moich rodziców i wszystkich, którzy Cię zaprosili do siebie. Teraz patrzymy na białą hostię i wyznajemy wiarę, że to już nie jest chleb, gdyż Ty uczyniłeś go swoim Ciałem. Kiedy widzimy Ciebie i klękamy przed Tobą, łatwiej nam uwierzyć, że prawdziwie jesteś w nas.

Dziecko: Prosimy Cię, Panie Jezu, aby nasza wiara była coraz mocniejsza. Nie chcemy zapominać, że Ty w nas zamieszkałeś. Pragniemy o tym pamiętać i z Tobą pracować, bawić się, modlić się i spełniać wszystkie nasze czynności. Szczególnie gorąco prosimy Cię dziś, Panie Jezu, abyś nauczył nas modlitwy. Pomóż nam chętnie modlić się w domu i z radością przychodzić do Ciebie do kościoła.

Dziecko: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za błogosławionego Jana Pawła II. On pomagał wszystkim zbliżyć się do Ciebie i od wszystkich wiele wymagał. Do dzieci mówił: „Papież liczy bardzo na wasze modlitwy. Musimy się razem wiele modlić, ażeby ludzkość, a żyje na ziemi wiele miliardów ludzi, stawiała się coraz bardziej rodziną Bożą, ażeby mogła żyć w pokoju”. Papież wierzy, że modlitwa dzieci pomaga wszystkim ludziom. Chcemy modlić się coraz piękniej.

Kapłan: Przyjmij, Panie Jezu, te modlitwy dzieci i rodziców. Przyjmij również te, które teraz w ciszy skierujemy do Ciebie. (Pozostańmy dłużej w ciszy i podziękujmy Panu Jezusowi za otrzymane łaski oraz prośmy Go o potrzebne dary)

Dłuższa chwila ciszy.

Pieśń i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

SUGESTIE NA TEMAT „ROKU DZIĘKCZYNIENIA”

Podjmując refleksję nad "rokiem dziękczynienia" pozostaniemy przy porównaniu tego przeżycia do pieśni dziękczynnej, której kolejne zwrotki podają motywy dziękczynienia, a refren wyraża to, co czuje serce. Takich "pieśni" powstanie wiele. W pewnym sensie każdy uczeń Chrystusa, każda rodzina i każda wspólnota wierzących napisze życiem własny tekst i własną melodię. Będą "pieśni" z jedną zwrotką i z bardzo licznymi zwrotkami. Będą melodie proste i bardziej rozbudowane.

W materiałach duszpasterskich opracowanych w Centrum Jana Pawła II *Nie lękajcie się!* w Krakowie na czas przygotowania do beatyfikacji, zamieszczanych w pewnej części także na niniejszej stronie internetowej, główny akcent padał na trzy szczególne tajemnice, które Opatrzność Boża złączyła z dniem 1 maja 2011 roku: 1 - Miłosierdzie Boże; 2 - Maryja i święci, szczególnie św. Józef; 3 - Nowy błogosławiony, Jan Paweł II. Przyszedł do nas Bóg w swoim miłosierdziu, objawionym w Chrystusie i ofiarowanym nam w Duchu Świętym. W nasze życie zaprosiliśmy na nowo Maryję i Świętych. Otwarliśmy się też na przyjęcie Jana Pawła II jako błogosławionego. Darem, który w tym dniu złożyliśmy Bogu, było odnowione "Jezu, ufam Tobie", głębiej przeżyte "totus Tuus", a także bardziej radykalne wejście na drogę modlitwy przez duchowe włączenie się w ruch modlitewny "Adoremus".

Motywy dziękczynienia

Niedziela Miłosierdzia, ubogacona beatyfikacją Jana Pawła II, była dniem łaski. Otrzymaliśmy dar głębszej relacji z Trójjedynym Bogiem, z Maryją i Świętymi, a stało się to za sprawą Jana Pawła II. W takim duchu można przeżywać również "roczne dziękczynienie". Jego istotną cechą będzie rozwijanie otrzymanych darów i wypełnianie podjętych postanowień. Trzeba do nich wracać przy różnych okazjach.

"Jezu, ufam Tobie"

Szczególnym motywem dziękczynienia, które wyśpiewujemy Bogu, jest pełniejsze wprowadzenie nas w tajemnicę Bożego Miłosierdzia. Otrzymaliśmy dziś szczególnych świadków tego miłosierdzia, jakimi są św. Faustyna i bł. Jan Paweł II. Czas śmierci Papieża i czas jego beatyfikacji rozumiemy jako znaki, które dał nam Bóg. Chce On przez Jana Pawła II wprowadzić nas pełniej i głębiej w tajemnicę Jego Miłosierdzia. Iskra miłosierdzia ma się przemieniać w płomień i zapalać nas coraz bardziej.

Podstawową formą dziękczynienia za dar Jana Pawła II i jego beatyfikację będzie więc zwrócenie większej uwagi na misterium miłosiernej miłości Boga i postawę miłosierdzia w naszym życiu. W centrum tego tematu jest rozwijanie w sobie postawy wyrażonej słowami "Jezu, ufam Tobie". Trzeba zobaczyć dokładniej, w czym moje zaufanie jest mocne, a w jakim obszarze życia widzę braki. Pomocą w tej refleksji jest także jedno ze spotkań przeżywanych w ramach nowenny adoracyjnej: ["Zaufaj!"](#).

Do tego tematu wracamy często, ale szczególną okazją do poświęcenia mu więcej czasu i serca będzie przeżycie nabożeństw do Najświętszego Serca Pana Jezusa w czerwcu, Światowego Kongresu Miłosierdzia w październiku, a także chrześcijańskie świętowanie każdej niedzieli, ubogacone spotkaniami z Chrystusem na [Drodze światła](#) oraz przeniknięte coraz większym zaufaniem do Boga przeżywanie okresów liturgicznych.

"Totus Tuus"

Kolejnym niezwykłym darem, otrzymanym w dniu 1 maja za przyczyną Jana Pawła II, jest łaska pełniejszego przyjęcia Maryi w nasze życie i bardziej dojrzałe zwracanie się do Niej słowami: "totus Tuus". O taki dar prosiliśmy przed beatyfikacją i wierzymy, że go otrzymaliśmy, a teraz musimy go pielęgnować i rozwijać. Czynimy to każdego dnia, ale w niektóre dni powtarzamy akt zawierzenia się Maryi w sposób bardziej uroczysty, z większą świadomości, co chcemy powiedzieć Maryi w tych krótkich słowach.

Dar pełniejszego wejścia w to misterium otrzymaliśmy również przez słowo Ojca Świętego Benedykta XVI, wypowiedziane w czasie beatyfikacji Jana Pawła II. Słowa "totus Tuus" w połączeniu z herbem zostały ukazane jako synteza nauki Soboru Watykańskiego II na temat miejsca Maryi w Kościele, a także jako szczególne odniesienie do naszego życia wydarzenia z Golgoty, w którym Maryja stoi pod krzyżem Jezusa. Papieska homilia, wygłoszona 1 maja, to szczególny dar i wielki motyw dziękczynienia Bogu.

"Adoremus"

Bardziej dojrzałe przyjęcie Jana Pawła II w nasze życie oznacza pełniejsze wejście na jego drogę życia. Ponieważ każdy jej etap i wszystkie dokonujące się na niej wydarzenia, związane były z modlitwą, dlatego modlitwa, a szczególnie adoracja Najświętszego Sakramentu może być przyjęta jako szczególny dar beatyfikacji, a równocześnie jako podstawowe zadanie, polegające na pielęgnowaniu tego daru i nieustannym rozwijaniu go. Dlatego spośród widzialnych znaków przyjęcia Bożych darów w postawie wdzięczności wyróżniamy troskę o głębsze przeżywanie adoracji Jezusa, obecnego pośród nas w sakramentalnym znaku chleba.

Szczególne akty dziękczynienia

Powyższe motywy dziękczynienia będą obecne w celebracjach liturgicznych i spotkaniach modlitewnych. Trzeba też pomyśleć o szczególnych aktach dziękczynienia, w których słowo wyraża się w czynie, a czyn dopełniony jest słowem.

Dzień skupienia - Rekolekcje

Zachęcamy do przeżycia dnia skupienia, poświęconego tej właśnie problematyce. Trzeba odczytać głębiej słowo, które Bóg do nas skierował i wyraźniej zobaczyć dary, którymi nas ubogacił, aby niczego nie zmarnować. Taki dzień skupienia można przeżyć indywidualnie, np. w okresie wakacyjnym. Chętnych zapraszamy do udziału w dniu skupienia lub rekolekcjach organizowanych przez Centrum ruchu modlitewnego "Adoremus". Głównym tematem tych duchowych ćwiczeń będzie modlitwa, a szczególnie adoracja Najświętszego Sakramentu. Będzie to również pomoc w rozwijaniu opisanych poniżej darów Boga, otrzymanych ze szczególną hojnością w dzień beatyfikacji Jana Pawła II.

Materialne i duchowe ołtarze

W wielu parafiach zaraz po beatyfikacji odsłonięty został obraz lub otwarta kaplica bł. Jana Pawła II. Jest to niewątpliwie jednej najbardziej oczekiwanych i naturalnych sposobów przyjęcia i zaproszenia nowego błogosławionego do naszego życia. Członkowie wspólnoty będą się tam modlić i za przyczyną swego Wielkiego Rodaka zbliżać się do Boga.

O wiele trudniejsze od wybudowania ołtarza jest ożywienie modlitwy, poszerzenie godzin adoracji Najświętszego Sakramentu, wprowadzenie większego grona osób na drogę autentycznego dążenia do świętości. Jednak o te dzieła najbardziej chodzi. Jeśli ich braknie, materialne znaki nie będą już spełniały takiej roli, jaka jest im przypisana. Dlatego parafia, przygotowując ołtarz lub wyznaczając miejsce na obraz nowego błogosławionego, powinna równocześnie zatroszczyć się o duchowe dzieło, którego inspirację daje Duch Święty przez Jana Pawła II.

Zapewne większość wspólnot, odsłaniając obraz lub budując kaplicę, rozpocznie również tworzenie konkretnych dzieł duchowych, które bardziej pomogą ludziom w dążeniu do świętości. Jednym z tych dzieł, a równocześnie [darów dziękczynnych](#), może być rozwój adoracji Najświętszego Sakramentu w kościele, w którym wspólnota gromadzi się na modlitwę. "Rok dziękczynienia" może być szczególną okazją, aby to dzieło zaistniało i aby określone zostały kierunki jego rozwoju. Pomocą może być ruch modlitewny "Adoremus".

Wśród pierwszych szczegółowych propozycji wyróżnione są: 1 - Pełniejsze odkrycie i głębsze przeżywanie zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i wspólnotowym "[Godziny świętej](#)" w każdy czwartek, a szczególnie w pierwszy czwartek miesiąca; 2 - Dobre przygotowanie i przeżycie uroczystości "Bożego Ciała" i następującego po niej tygodnia, który ze względu na codzienne wystawienie Najświętszego Sakramentu i procesje, może być nazwany "Tygodniem eucharystycznym"; 3 - Powołanie do istnienia w parafii ruchu modlitewnego "Adoremus", zapraszając do niego dzieci, młodzież i dorosłych, w tym również chorych.

BOŻE CIAŁO I TYDZIEŃ EUCHARYSTYCZNY

Wśród dziękczynnych akcentów, przeżywanych podczas adoracji, szczególne znaczenie będzie miała uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej (Boże Ciało) oraz następujący po niej tydzień modlitwy, który można nazwać "Tygodniem Eucharystycznym". Codziennie bowiem dokonywane jest wystawienie Najświętszego Sakramentu, które zazwyczaj wiąże się z przeżywaniem procesji eucharystycznej.

Dla wszystkich, którzy otrzymali łaskę adoracji Najświętszego Sakramentu i przychodzą systematycznie na tę modlitwę do kościoła, "Tydzień Eucharystyczny" jest nie tylko ważnym przeżyciem osobistym, lecz także pewnym zadaniem apostołskim. Trzeba wypraszać dla innych tę niezwykłą łaskę adoracji i przyprowadzać do Jezusa, obecnego pośród nas w sposób sakramentalny, te osoby, które jeszcze nie odkryły, jak wielkim skarbem jest Eucharystia zarówno celebrowana jak też adorowana.

W ciągu tego tygodnia można udzielać błogosławieństwa osobom, które po przeżyciu nowenny adoracyjnej, podejmą decyzję o włączeniu się w ruch "Adoremus". Chodzi nie tylko o dorosłych, lecz także o dzieci i młodzież. Szczegółowe propozycje na ten temat zostaną podane w późniejszym czasie. Warto jednak już teraz o tym myśleć i zachęcać dorosłych oraz dzieci do przeżywania nowenny adoracyjnej.

PARAFIALNY DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA

Śpiewana przy różnych okazjach pieśń dziękczynienia za beatyfikację Jana Pawła II powinna zabrzmieć ze szczególną mocą w wybranym i dobrze przygotowanym dniu. Dziękczynienie będzie pełniejsze, jeśli wyrazi się zarówno w słowach, jak i w czynach. Potrzebne są słowa, gdyż one wyrażają nasze intencje. Za słowami idą czyny, a wśród nich szczególnie należy polecić ożywienie życia eucharystycznego (udziału w celebracji i przychodzenia na adorację) oraz większej wrażliwości na drugiego człowieka (wyobraźnia miłosierdzia). Tutaj wskazujemy jeden z nich, który gorąco polecamy. Ma on postać [nowych działań formacyjnych i poszerzenia godzin adoracji](#) we wspólnocie.

Z tych racji parafialny dzień dziękczynienia powinien być przeżyty wtedy, gdy parafia będzie w stanie nie tylko wypowiedzieć słowa wdzięczności, lecz także określić działania, które podejmie. Podwójny charakter dziękczynienia - słowo i czyn - powinien się wyrazić również w programie dnia. Sugerujemy więc uwzględnienie w nim następujących elementów:

Całodzienna (sięgająca w godziny wieczorne) adoracja Najświętszego Sakramentu. Należy w niej przewidzieć:

- Adorację dziękczynną dzieci
- Adorację dziękczynną młodzieży
- Adorację dziękczynną dorosłych
- Adorację dziękczynną grup parafialnych
- Wspólna celebracja dziękczynna przed Mszą Świętą
- Uroczysta Eucharystia dziękczynna

Szczegółowe pomoce do przeżycia takiego dnia dziękczynienia zostaną tu zamieszczone w późniejszym czasie.

DIECEZJALNE DNI DZIĘKCZYNIENIA

Każda diecezja będzie zapewne przeżywać swój dzień dziękczynienia za beatyfikację Jana Pawła II. Jeżeli uda się zdobyć informacje na ten temat z poszczególnych archidiecezji, będziemy je tutaj umieszczać.

Archidiecezja krakowska

8 maja, III Niedziela Wielkanocy. Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, patrona Polski i Archidiecezji Krakowskiej. Procesja z Wawelu na Skałkę i uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem byłego wikariusza apostolskiego dla diecezji rzymskiej, ks. kardynała Camillo Ruiniego, z udziałem Episkopatu Polski.

11 czerwca, sobota, wigilia Niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Poświęcenia kościoła bł. Jana Pawła II w jego Centrum *Nie lękajcie się!* i wniesienie relikwii.

23 czerwca, czwartek, uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej. Procesja Bożego Ciała ulicami Krakowa.

Październik 2011 - Światowy Kongres Miłosierdzia w Krakowie i rozpoczęcie peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego oraz relikwii bł. Jana Pawła Pawła II po wszystkich parafiach archidiecezji.